22/02/2024

Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης: Με ποιους τρόπους μπορούμε να αποκτήσουμε την λαμπρότητα και καθαρότητα του νου

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτη
Αόρατος Πόλεμος

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=393071

Κεφάλαιο ζ’

Πώς πρέπει να εκπαιδεύουμε το νου μας, για να τον φυλάμε από την αμάθεια

Αν η δυσπιστία στον εαυτό μας και η ελπίδα στον Θεό, οι τόσο απαραίτητες σ’ αυτόν τον πόλεμον, μείνουν μοναχές, όχι μόνον δεν θα νικήσουμε, αλλά και θα γκρεμισθούμε σε πολλά κακά. Γι αυτό το λόγο, κοντά σε αυτές χρειάζεται και η

εκγύμνασι, που είναι το τρίτο πράγμα που είπαμε στην αρχή, η οποία πρέπει να γίνεται πρώτα με το νου και με τη θέλησι.

Και τον μεν νου πρέπει να φυλάμε από την αγνωσία, η οποία είναι σε αυτόν πολύ αντίθετη, επειδή τον σκοτίζει και του εμποδίζει στην γνώσι της αλήθειας, η οποία είναι το δικό του αντικείμενο. Γι αυτό είναι ανάγκη να τον γυμνάζουμε, ώστε να γίνη λαμπρός και καθαρός, για να μπορή να διακρίνη καλά εκείνο που μας χρειάζεται για να καθαρίσουμε την ψυχή μας από τα πάθη και να την στολίσουμε με τις αρετές.

Αυτή λοιπόν την λαμπρότητα του νου μπορούμε να την αποκτήσουμε με δυο τρόπους· ο πρώτος και πλέον αναγκαίος, είναι η προσευχή, με την οποία παρακαλούμε το Άγιο Πνεύμα να καταδεχθή να σκορπίση το θείο του φως μέσα στις καρδιές μας, το οποίο, βέβαια, θα το κάνη αν ζητήσουμε πραγματικά μόνο τον Θεό, αν κάνουμε το θέλημά του το άγιο και αν υποτάξουμε κάθε τι μας στη συμβουλή και ερώτησι των εμπείρων και πνευματικών μας Πατέρων.

Ο δεύτερος τρόπος είναι, μία παντοτεινή εκγύμνασις βαθειάς σκέψεως και μελέτης των πραγμάτων, για να γνωρίσουμε με αυτή, ποια πράγματα είναι καλά, ποια κακά, όχι όπως τα κρίνει λανθασμένα η αίσθησις και ο κόσμος, αλλά καθώς τα κρίνει ο ορθός λόγος και το Πνεύμα το Άγιο, δηλαδή, η αλήθεια των θεοπνεύστων Γραφών και των πνευματοφόρων Πατέρων και Διδασκάλων της Εκκλησίας μας.
Γιατί, όταν αυτή η σκέψις και μελέτη γίνη σωστή και όπως πρέπει, μας κάνει να γνωρίσουμε καθαρά ότι πρέπει να θεωρούμε μηδέν και μάταια και ψεύτικα όλα εκείνα που αγαπά και με διαφόρους τρόπους ζητάει ο τυφλός και διεφθαρμένος κόσμος.

Δηλαδή, ότι οι τιμές και οι ηδονές και ο πλούτος του κόσμου δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ματαιότητα και θάνατος της ψυχής· ότι οι βρισιές και οι δυσφημίσεις που μας κάνει ο κόσμος, προξενούν σε μας αληθινή δόξα και οι θλίψεις χαρά· με το να συγχωράμε τους εχθρούς μας και να τους κάνουμε καλά, είναι μεγαλοψυχία και μία από τις μεγαλύτερες ομοιότητες με τον Θεό· ότι περισσότερο ισχύει το να καταφρονήση κάποιος τον κόσμο, παρά να είναι εξουσιαστής όλου του κόσμου· ότι το να υπακούη κάποιος πρόθυμος, είναι μία πράξις μάλλον μεγαλόψυχη και γενναία, παρά το να υποτάση και να προστάζει μεγάλους βασιλείς.

Ότι η ταπεινή γνώσι του εαυτού μας, πρέπει να τιμάται περισσότερο από το ύψος όλων των επιστημών, ότι το να νικήσουμε και να νεκρώσουμε τα θελήματά μας και τις ορέξεις μας, όσο και αν είναι μικρές, είναι άξιο μεγαλυτέρου επαίνου, παρά το να καταπολεμήσουμε πολλά κάστρα, να κατατροπώσουμε δυνατά στρατόπεδα με

τα όπλα στα χέρια και το να κάνουμε θαύματα ή να αναστήσουμε νεκρούς.

Από το βιβλίο του οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, «Αόρατος πόλεμος», απόδοση στη νέα ελληνική, Ιερομόναχος Βενέδικτος, έκδοση Συνοδείας Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη, Άγιον Όρος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)